

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3859/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ, ... у ..., чији је пуномоћник Мирко Мацановић, адвокат из ... и Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 330/2021 од 25.02.2021. године, на седници одржаној 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 330/2021 од 25.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 718/19 од 23.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезу тужене да ради накнаде материјалне штете солидарно исплате тужиоцу и то: на име исплаћене купопродајне цене за стан износ од 29.000 евра у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 26.11.2014. године до исплате, на име исплаћене накнаде за оверу уговора о купопродаји стана износ од 25.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.11.2014. године до исплате, на име плаћене накнаде за укњижбу стана износ од 5.310,00 динара, на име плаћеног пореза на пренос апсолутних права износ од 87.384,25 динара, све са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до исплате, на име трошкова судског поступка износ од 547.628,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.05.2017. године до исплате, као и на име таксе на одговор на тужбу износ од 36.563,00 динара, на име таксе на жалбу износ од 36.563,00 динара, на име таксе за одлуку другостепеног суда по жалби износ од 36.563,00 динара, на име таксе на ревизију износ од 73.126,00 динара, на име трошкова адвоката који је заступао АА у судском поступку П 245/2015 износ од 417.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до исплате, те да се обавезу тужени да му солидарно накнаде трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац АА да накнади трошкове поступка туженој ББ у износу од 302.820,00 динара и туженој Компанији „Дунав осигурање“ у износу од 91.820,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужених за прекид поступка у овој правној ствари. Ставом четвртим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 330/2021 од 25.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка (ставови први и други изреке пресуде) потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 05.06.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.265.337,25 динара и 29.000 евра у динарској противвредности, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља противвредност 39.711,86 евра (1 евро = 118,1249 динара).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић